

Academiejaar 2013-2014
Jaargang 78 nr. 1
Verantwoordelijke uitgever:
Yasser Deceukelier
scriptor@wina.ugent.be

'T STRAKSKE

AFTRAP VAN HET

WINAJAAR!

RECEPTIECRASHEN
VOOR DUMMY'S

FOR SCIENCE!
HAMBURGERS

WWW.MPL.BE

Multimedia Postorder Lijn
Online Computer Shop
Tel.: 03/326.11.11 Fax:03/326.22.22
Zomerlei 50, 2650 Edegem
info@mpl.be

SURF NAAR

www.MPL.be

Check it out!

Inhoud

Editoriaal	01
Woordje van de praeses	02
Aftrap van het WiNA-jaar	03
Introdag	03
WiNA-dag	05
Openingsfuif	06
Sport	07
Sporttoernooi der Wetenschappen	07
IFK's	08
Kalender	09
Skireis	10
“In onze tijd...”	11
Receptiecrashen voor dummy's	13
Woordje van de meester	15
Column	17
Glijbaantjes	19
Over de grens	21

Bullshit bingo	27
For science: hamburgers!	28
Frituur 't Pleintje	28
Skyline	29
Paul's Boutique	31
Buzzy snack	32
Wrap Up Burrito Bar	34
Denksport	35
Raadsels	35
Oplossingen	36
Sudoku's	39
Flow	40
Binairo's	41
Dankwoordje	42

Editoriaal

We zijn ondertussen al halverwege het eerste semester en ik moet zeggen, ik heb me al serieus geamuseerd. Ik denk dat ik de afgelopen weken al meer Overpoort heb gedaan dan in mijn voorbije twee jaren in Gent samen. Of dat positief of negatief is laat ik (momenteel nog) in het midden. Al moet ik eerlijkheidshalve toegeven dat het hier en daar wat ten koste van mijn schoolwerk is gegaan. Na twee jaar ben ik blijkbaar nog altijd zo naïef om te denken dat ik de eerste weken van het semester niet hoeft te studeren omdat de leerstof toch gemakkelijk is en we toch nog niet veel hebben gezien. Ondertussen heeft al dit uitgesteld werk zich geleidelijk opgestapeld tot een grote berg waarvan ik de top nog maar amper zie. Gelukkig heb ik dan een goed voorname gemaakt en besloten om vanaf dan elk vrij moment dat ik had nuttig te besteden aan studeren, werken aan projecten ... De wet van Murphy wil dan natuurlijk dat er op zo'n moment nog iets extra bijkomt dat moeilijk uit te stellen is, namelijk dit Strakske. Soms moet je echter prioriteiten stellen en in mij geval kreeg 't Strakske de hoogste prioriteit. Want ik kan geloven dat u, de lezer, enkele weken ver in het academiejaar zo stilaan wat verveeld begint te raken in de lessen. Op zo'n momenten is elke vorm van afleiding dan ook uitermate welkom. (Wel, in mijn ervaring toch.) Daarom heb ik

voor u, beste lezer, mijn uiterste best gedaan om u afleiding van de bovenste plank te bezorgen. Ik heb zoveel mogelijk ideeën uit de kleine hoeveelheid creativiteit die ik bezit proberen te persen en, al zeg ik het zelf, ik denk dat er wel een aantal nieuwe, frisse rubrieken zijn die u zullen kunnen bekoren. Ik raad u dan ook aan enkel dit Strakske te lezen wanneer uw aandacht voor de les al compleet verdwenen is want eens begonnen met lezen is het zeer moeilijk nog te stoppen. Aangezien u nu bijna aan het eind van deze editoriaal bent moet ik u helaas meedelen dat het eigenlijk al te laat is ... U bent verloren, u heeft te ver gelezen en bent nu gedoemd om dit Strakske verder te verslinden.

Een Strakske samenstellen vraagt tijd en werk maar naar mijn mening zit nu het moeilijkst deel, voor mij althans, namelijk een editoriaal schrijven, er nu bijna op. Het enige wat mij nog rest is u veel leesplezier wensen en zeggen dat ik hoop u nog eens te mogen tegenkomen op een van de volgende WiNA-activiteiten. Bij deze is mijn editoriaal compleet en kan u beginnen aan alle andere geweldige content in dit boekje!

Yasser Deceukelier
Scriptor

Woordje van de praeses

“Te laat, te laat, je weet wel hoe dat gaat. Je haast je suf en toch ben je te laat, te laat, te laat, te laat. (...) Ik kan niet sneller lopen! Maar ik zal het allerbeste er maar van hopen.” De woorden van Wit Konijn (u weet wel, uit Alice in Wonderland) lijken mij op het lijf geschreven. Gaat het niet over mijn erbarmelijke conditie of over mijn natuurlijk talent om overal te laat aan te komen (sorry professor), dan is het wel uiterst toepasbaar door het drukke schema van tegenwoordig. Het is nog niet zo ver gekomen dat ik overal met een enorm zakhorloge naartoe hol, maar dat beeld ligt vaak niet zo ver van de waarheid.

En zo was ik ook al bijna vergeten u te begroeten, beste lezer! Dat ik niet zoals Alida in een boomhut achterlijk zit te wachten om “Hey Fa” te roepen, moet u mij vergeven. Ik heet trouwens niet Fa, trut. Misschien is het eens tijd dat Alida wat minder met Peter Paulus Post zit te trippen in een bouwwerk voor achtjarigen en stilletjesaan begint te werken. Misschien kan ze eens bij Studio 100 solliciteren als nieuwe stem voor Samson, veel slechter kan het nu toch niet echt worden.

Want werken moeten we allemaal ooit doen, mijn beste medestudenten. Dan zijn we oud, en kunnen we steen en been klagen over de dingen des levens. De goedkoopste merken in de supermarkt uitzoeken of de laatste centjes bijeen schrapen omdat je het die week al wat bont hebt gemaakt, zijn dan niet meer dan enkele nostalgische herinneringen voor zulke werkmensen. Wij hebben dus ook gegronde redenen om eens te klagen. Dus laat ons genieten van onze studententijd! En hoe kan dat beter dan af en toe eens een cantusje mee te maken (zoals jullie dat met velen hebben gedaan), ons eens vol te proppen met spaghetti (en of dat ze lekker was) of eens compleet los te gaan op de openingsfuif (woop, woop).

In die stijl wil ik graag mijn woordje afsluiten. “We doen k  zot” is een uitspraak die je bijna uitsluitend in je studententijd kan gebruiken. Dus leef je eens uit, laat je dopen en/of ga eens uit tot de vroege uurtjes om dan moe maar tevreden in de les te zitten – we vergeten ook dat deel niet van het studentenleven. Dan rest mij niets anders nog dan een lieflijke vaarwel met drie kussen voor u allen. Tot de volgende!

Aftrap van het WiNA-jaar

Het begin van het academiejaar brengt veel met zich mee; een hele hoop nieuwe eerstejaars, het aankopen van boeken en cursussen, nieuwe proffen ... Natuurlijk betekent het ook de eerste van de vele activiteiten die WiNA organiseert doorheen het jaar. De introdag, WiNA-dag en de openingsfuif zijn een aantal vaste waarden bij het begin van het WiNA-jaar. Hier vind je enkele indrukken van hoe die waren.

Introdag

De eerste dag op de universiteit. Daar zat ik dan in het UFO. Een reusachtige aula vol met wetenschappers. Ik kende nog niemand, maar ik was niet alleen in het alleen-zijn. Na de toespraak van de decaan was het tijd om naar de campus te vertrekken, te voet. Eenmaal toegekomen aan een gebouw genaamd S9 kregen we wat uitleg van een prof over de richting en daarna was het de beurt aan WiNA om zichzelf voor te stellen. De praeses en een paar praesidiumleden voerden het woord. Het eerste wat ze zeiden: “WiNA staat voor Wiskunde, Informatica en Natuurkunde en ja de ‘i’ is in het klein geschreven om de informatici te pesten!”

Hetgeen me het meeste opviel tijdens hun toespraak is hoeveel ze wel niet organiseren. Sport, spel, cultuur, ontspanning, werkelijk alles. Een kroegentocht? Of wat dacht u van een potje jenevervoetbal? Anders een spelletje bierpong? Maar uni-

versiteit, dat is toch studeren zegt u? Geen probleem, de WiNA zorgt voor een studiepeter of studiemeter waar je met al je vragen terecht kan. Voor elk wat wils dus! En mocht dat nog niet genoeg zijn, er

is elke week op dinsdag de WiNA-clubavond in het geliefde stamcafé de Canard Bizard!

Toen begonnen ze over de doop. Het meest gevreesde evenement van elke eerstejaars. Ik ben naar de universiteit gegaan met het

idee dat ik me nooit of te nimmer zou laten dopen. Ik heb er geen problemen mee om belachelijk gemaakt te worden of om mezelf belachelijk te maken, maar vernederd worden zag ik niet echt zitten. Totdat de WiNA-leden erover begonnen. Blijkbaar is de doop bij deze studentenvereniging niet zo erg. Het blijft wel een doop natuurlijk, maar van een beetje vuil worden gaat niemand dood hé. Ik was er direct van overtuigd: ik word lid van de WiNA! En niet zoals velen van mijn jaar enkel om korting te krijgen op de boeken, maar om mee te doen met hun activiteiten!

Na de toespraken en de boekenverkoop kregen we een broodje en was er een gratis vat. Er heerste een gezellige sfeer en zo kon je een paar nieuwe mensen leren kennen. De praesidiumleden hadden een één-tegen-allen georganiseerd waardoor je nooit stilzat. Zo heb ik Niels, de praeses van WiNA, ten huwelijk moeten vragen op een originele manier. Na nog wat gezellig gepraat was het eerste gratis vat spijtig genoeg op, maar “niet getreurd we hebben er nog wel eentje staan in de kelder”, woohoo!

Op het einde van deze zeer geslaagde dag dacht ik bij mezelf: “Als het studentenleven er zo elke dag uitziet, dan ga ik nog me nog amuseren hier!”

Tomas Van Roose

WiNA-dag

Laten we eerlijk zijn, het begin van het academiejaar is niet de leukste periode van het jaar. Want we waren nu net gewend aan dat vakantieritme van uitslapen en niets doen en dan is het daar plotseling. Nieuwe dikke boeken kopen, vroeg opstaan om op tijd in de les te zijn ... Gelukkig heeft WiNA zijn best gedaan om dit leed wat de verzachten met de WiNA-dag. Reeds op de tweede dag van het academiejaar hebben we onze leden verwend met een gratis ontbijt, barbecue en bier. Alsof dat nog niet genoeg was hadden ook nog eens randanimatie voorzien.

Over de middag namen we de taak op ons om de eerstejaars wat informatie mee te geven over hun vakken. We gaven hen uitleg over wat de vakken inhouden en wat in onze ervaring de beste studeermethoden ervoor waren. Hierna moesten we eigenlijk naar de les, maar Jorg had het zo naar zijn zin op WiNA-dag dat hij niet meer wou gaan. Gelukkig hebben een aantal andere mensen hem kunnen overtuigen, want zeg nu zelf een les missen op de tweede dag van het jaar is toch wat erg.

Dankzij de professionele skills van H el ene zijn we er voor het eerst in jaren ook in geslaagd om de barbecue op tijd in gang te krijgen. Zo hoefden onze leden geen honger te leiden en konden ze hun buikje rond eten. Daarna vertrokken

we naar met z'n allen naar ons clubcafé, de CB, om het feest verder te zetten. Tot in de vroege uurtjes heeft WiNA daar bewezen dat we een toffe bende zijn en weten hoe we een feestje moeten bouwen!

Openingsfuif*

Beste winesen,

“Nee sorry, ik stink alleen maar”, “En ineens stonden de flikken daar in burger” of “Ik heb nog 10 euro gevonden, hoeveel bier heb ‘k daarvoor?”, het zijn een paar van de talrijke quotes die volgens ons de avond goed samenvatten. Jullie allerliefste feestpraesides staan op moment van schrijven de allerlaatste shift van 4 tot 5 te doen. De mensen gaan (lees strompelen) stilaan naar huis. Onverschrikt banen ze zich een weg door de naar buitendopen en bier stinkende Overpoortstraat.

Het was een mooie avond beste vriendjes, dat mogen we (naar onze eigen bescheiden mening) toch wel besluiten. We zagen mensen van allerhande kringen en allerhande windstreken (oh ja, zelf Antwerpen was vertegenwoordigd, JEEJ!) We hoorden muziek die onze oren nog nooit hoorden, we dronken bier dat we nooit eerder langs onze smaakpappillen lieten passeren, en zo voort!

Na deze lekkere inzet van het nieuwe WiNA-feestjaar vliegen we er extra hard in de komende weken, dus als je dit event miste, niet getreurd, meer awesome feestjes are coming your way.

*Jouw feestjes,
Dries & Jorg*

* Op sterk aandringen van de scriptor is deze tekst nog tijdens het laatste uur van de openingsfuif geschreven. Enkele invloeden van drank of vermoeidheid kunnen merkbaar zijn.

Sport

Sporttoernooi der Wetenschappen

Vorig jaar had ik mezelf een nieuwe uitdaging opgelegd: een sporttoernooi organiseren waar alle wetenschapskringen aan deelnemen. Het idee was duidelijk makkelijker bedacht dan de uitvoering ervan. Al gauw doken problemen op rond de organisatie ervan. De eerste weken van het academiejaar waren volgeboekt en hoe later in het jaar, hoe vroeger het donker werd met grotere kans op slecht en koud weer. Door die moeilijkheden zagen de geografen het niet realiseerbaar en ze stapten uit de organisatie. We lieten ons niet ontmoedigen en beslisten met de overige vier kringen om het wél te doen. Het zou de eerste editie van een jaarlijks gebeuren moeten worden, en alle begin is moeilijk. We hebben vele obstakels gekend maar uiteindelijk hebben de sportpraesides van de wetenschapskringen het voor elkaar gekregen, een duimpje voor mijn collega's!

De avond zag er ondanks de voorspelde regen veelbelovend uit 's morgens. Maar omstreeks 16u gebeurde het onvermijdelijke: het begon te regenen. Gelukkig hadden we twee tenten van elk 3x6 meter, zodat de aanwezigen zich toch met een pintje in de hand wisten drooghouden. Om 17u begon het wedstrijdschema en gelukkig stopte het even met regenen. Het was zo geregeld dat iedere kring op elk moment wel een wedstrijd had, die allemaal doorgingen op het grasveld achter S9. Zowel voor het mini-voetbal als voor tussen vier vuren was er veel belangstelling. Het kon de supporters niet deren dat ze wat in de miezerige regen stonden, zolang ze maar een bicky en een pintje hadden en hun kring konden toejuichen was er ambiance. In het mini-voetbal bleek Chemica onverslaanbaar en hetzelfde gold voor GBK in tussen vier vuren. In het sprintnummer won GBK met een snelste tijd van 8.7 seconden over een afstand van 80m. Ook in het paalwerpen kaapte GBK de eerste plaats weg. Tegen 20u waren alle wedstrijdjes afgelopen en was er enkel nog het touwtrekken, dat zou beslissen over winst. GBK stond op kop met 9 punten, gevolgd door Chemica met 7 punten, Geologica met 6 punten en WiNA (wat teleurstellend) met 2,5 punten. Het bleek dat het touwtrekken tussen GBK en Chemica bepalend zou zijn. Na vele tientallen seconden (wanneer de deelnemers hun armen niet

meer voelden) trok Chemica de knoop over de denkbeeldige lijn wat hen de winnaars maakten van het allereerste Sporttoernooi der Wetenschappen!

Ik hoop dat iedereen ervan genoten heeft en de inspanning geloofd heeft want wat mij betreft doen we het volgend jaar nog eens en dan hopelijk mét de geografen. Natuurlijk ook van mij een proficiat aan Chemica voor het

winnen van de beker, maar koester hem want volgend jaar staat hij te pronken in onze kelder!

IFK's

Het IFT is al achter de rug, maar de hele resem aan IFK's beginnen pas. Hieronder volgt een kalender met de IFK's die er aan komen. Als je zin hebt en het om ook deel uit te maken van het WiNA-sportteam, stuur me een mailtje via sport@wina.ugent.be, laat van je horen via facebook of spreek me aan als je me ziet.

Wat	Waar	Wanneer
Mini-voetbal Vrouwen	GUSB	Woensdag 13 november 2013 om 21u
Mini-voetbal Mannen	GUSB	Maandag 18 november 2013 om 21u
Volleybal	GUSB	Maandag 25 november 2013 om 19u
Zwemmarathon	GUSB	Maandag 2 december 2013 vanaf 19u
Veldvoetbal	RUSS	Woensdag 4 december 2013 om 20u30
Basketbal	GUSB	Maandag 9 december 2013 om 20u

Aarzel niet om van je te laten horen, hoe meer sporters, hoe beter! Vooral voor de zwemmarathon zoek ik nog veel zwemmers om samen met de andere wetenschapskringen opnieuw een mooi resultaat neer te zetten.

Robin Dedoncker
Sportpraeses

Kalender

Op de voorgaande pagina's kon je lezen over de reeds gepasseerde WiNA-activiteiten. Gelukkige waren dit nog maar de eerste van vele! Hieronder vind je een overzicht van komende de activiteiten waar je nu al kan naar uitkijken. Hopelijk tot dan!

Wat	Waar	Wanneer
Doopcantus	Overpoort CB	7/11
Bierkoning & bitterballenavond	Overpoort CB	12/11
Quiz	Sterre S9	13/11
Top 78	Overpoort CB	19/11
Muziek: ERAAS	NTGent	21/11
Nadoopcantus	Overpoort CB	25/11
Cocktailavond	Overpoort CB	3/12
Karaoke	't Stalhof	5/12

Hou zeker wina.ugent.be in de gaten voor de laatste updates van onze activiteiten!

Activiteiten van de werkgroepen

De werkgroep Zeus WPI houdt vrijdag 8 november een LAN-party in de Thermanal. De ideale manier om nieuwe mensen te leren kennen met dezelfde voorkeur van games zoals jij. Een echte aanrader voor gamers!

Deze LAN-party gaat door in de Trechterzaal van de Thermanal op vrijdag 8 november vanaf 16 uur tot zaterdag 9 november 10 uur.

Tweemaal per academiejaar organiseert PRIME een wiskundewedstrijd, COMA is daar één van. COMA staat voor 'computational mathematics'. Het is op deze avond dan ook de bedoeling dat je alleen of in een team van twee problemen oplost met behulp van de computer. Je hoeft echter geen computerfreak te zijn om deel te nemen, iedereen is welkom. Voor de winnaars zijn er bovendien mooie geldprijzen voorzien. De COMA gaat dit jaar door op 21 november om 19u00, in PC-klas Turing in S9. Inschrijven kan je binnenkort via onze website:

www.prime.ugent.be.

Skireis

Beste Wetenschappers, Vlakkertjes en sympathisanten,

Voor het eerst gaan de Wetenschapskringen en Vlak samen op skireis. Aangezien we onmiddellijk van start willen gaan met een topeditie trekken we gedurende de intersemestriële vakantie (van vrijdagavond 31 januari '14 tot zondag 9 februari '14) naar het Franse skioord Les Deux Alpes (*winter.les2alpes.com*).

Dit gebied telt 220km aan pistes en deze liggen tussen het dorp op 1650m en de top op 3568m. Je kan dus bijna 2000 meter hoogteverschil overwinnen. Bovendien is het skigebied uitgerust met enkele zeer moderne en snelle skiliften die je in een mum van tijd naar boven brengen en een uitgebreid snowpark. Daarnaast is Les Deux Alpes voornamelijk gekend voor zijn après-ski mogelijkheden met zijn talrijke bars (op en naast de piste) en discotheken. Iedereen zal hier dus zeker aan zijn trekken komen.

Concreet bieden we jullie voor de prijs van 449 euro het volgende aan:

- Skipas 6 dagen, uitbreiding optioneel naar 7 of 8 dagen
- Verblijf op basis van appartementen
- Busreis heen en terug
- Snowblend omkadering, begeleiding en gratis extra's
- Verblijfstaxen, reservatiekosten en extra's
- Gratis Bagagedepot bij aankomst en vertrek
- 1 vat per tien deelnemers!
- Eerste 50 inschrijvingen krijgen een trui!
- Iedere dag après-ski
- Avondactiviteiten
- Cantus door de beste cantuskring(en)

Mochten jullie nog vragen hebben, mag je ons altijd mailen.

Simon Vanthomme
simon_vanthomme@hotmail.com
+32 477 50 06 48

Maxim Pauwels
mpauwels.mp@gmail.com
+32 472 84 38 59

“In onze tijd...”

Op WiNA-activiteiten hoor je soms wel eens de woorden “In onze tijd...” Meestal zijn deze afkomstig van misnoegde ereleden of pro-praesidia die wat last hebben van heimwee naar hun eigen studententijd. Maar misschien was het in hun tijd wel effectief beter. De enige manier om dit na te gaan is door deze “oude zakken” zelf eens aan het woord te laten. In deze editie vertelt Michiel zijn verhaal over resto Overpoort.

.....

In onzen tijd sloten we de semesters af in stijl. Na het laatste examen voltrok zich een plechtig ritueel, een nobele traditie geïnspireerd door één van de grondleggers van de combinatorische logica.

“When life gives you lemons, ask for tequila and salt”

— Haskell Curry

Deze quote uit Curry’s *Foundations of Mathematical Logic* was de aanzet voor een activiteit die wij *Tequila @ Resto Overpoort* noemden. Het concept is eenvoudig: vrijdag is visdag in de resto’s. Als het visdag is, is er citroen. Zout is altijd aanwezig in de resto’s. Bijgevolg moet je enkel nog een fles tequila kopen*.

Voor het extreem jonge volk dat dit tekstje leest: ga niet op zoek naar een resto in de Overpoort. Het gebouw tegenover de Canard Bizar, waarvan de verbouwingswerken gestaakt zijn door zeurende, verzuurde burens, was vroeger de grootste resto van de UGent.** Dit is het relaas van de ondergang van Resto Overpoort.

De resto blies zijn laatste adem uit op 1 juli 2011, toevallig ook de datum van de laatste *Tequila @ Resto Overpoort*. De vis zag er waardeloos uit, dus bestelden we elk een bord spaghetti met een overvloed aan citroenpartjes en een handvol zakjes zout – iets wat al verdacht leek in de ogen van de pientere dame aan de kassa. Toen zij ons op heterdaad betrapte, was zij verrassend geïntrigeerd – het restopersoneel is kick-ass. Na een kort en vreemd gesprek over haar zoon en haar kinesist, verklapte ze iets dat ze beter niet verklapt had aan een bende halfdronken studenten: de keuken stond boordevol cava voor de sluitingsreceptie.

* *Tequila was toen enkel te verkrijgen in resto De Brug.*

** *En nam ook het gros van de stook- en glasbreukkosten van de UGent voor haar rekening.*

We hielden de wacht met een bak bier op het grasveldje naast de resto tot de genodigden van de receptie kwamen opdagen. *With envious eyes, and slowly and surely, we drew our plans against them.* De receptie was georganiseerd door hoofd van studentenvoorzieningen Marc Bracke, bekend om zijn uiterst decadente recepties en feestjes*, alsook zijn genegenheid voor zijn secretaresse. Wel degelijk, decadent was het juiste woord: de hapjes waren een hemelse studentenmaaltijd op zich en het aansluitende dessertbuffet werd amper bezocht door de enorme hoeveelheid aan verrijnde hors-d'oeuvres. Gelukkig waren er zes katerende studenten om de boel recht te trekken!

We moeten het toegeven, MB is een alert persoon. We waren nog geen tien minuten de receptie binnengedrongen, of hij maande ons persoonlijk aan om de zaal te verlaten na het binnenzwelgen van ons eerste glas cava. Door de regels te volgen in “Receptiecrashen voor dummy’s” op pagina 13 konden we onze aanwezigheid nog een tijdje rekken om ons tegoed te doen aan de heerlijke appetizers.

Om een aanvaring met security te vermijden na een tweede aanmaning van MB, verlieten we de resto en namen we post op de bankjes voor het gebouw – uiteraard met een bak bier. Aangezien we op de receptie volgens de regels van het spel *gesocialized* hebben, kregen we toch nog gezelschap van de genodigden. Resultaat: er werd cava voor ons naar buiten gesmokkeld, wij werden stomdronken, de genodigden in ons gezelschap werden stomdronken, cavaglazen werden gebroken en genodigden vielen stomdronken in het gebroken glas.** Dit alles was perfect zichtbaar van binnen de receptie door de glazen wanden van de resto.

Het toppunt van decadentie moest echter nog komen: de paella. Hoewel de gasten ondertussen compleet verzadigd waren, had MB toch nog een lading paella voor 200 man laten bezorgen. Van bier, cava en omvallende mensen krijg je uiteraard honger. We besloten om het erop te wagen: we gaan binnen, vragen ons een bord paella en gaan weer buiten. Helaas had MB ons stevig in de gaten en liet hij zich nu van zijn slechtste kant zien. Er werd geroepen, er werd gescholden en ten slotte dreigde MB zelfs met het ontslag van een sympathiserende medewerker. Gelukkig was er een vakbondsafgevaardigde aanwezig die de gemoederen kon bedaren en MB stevig op zijn plaats kon zetten. Aangezien wij geen partypoopers waren, besloten wij dan maar om de receptie te verlaten – en eindelijk eens te gaan slapen. De balans: een overvloed aan hapjes, ettelijke glazen cava en een heerlijk bord paella. Vaarwel, resto Overpoort!

* Tenminste als er geen studenten bij betrokken zijn.

** Er waren geen gewonden. Of toch geen zwaargewonden.

Receptiecrashen voor dummy's

Het studentenleven is hard. De gemiddelde student is altijd blut en kan voor geen meter koken, dus is het behelpen met flets restovoedsel of de voorverpakte lasagnes van 365*. Eén ding kan echter soelaas bieden: een receptie! Jammer genoeg worden studenten zelden uitgenodigd op recepties die de moeite waard zijn: die voor studenten beperken zich meestal tot Oxfam-wijn en chips van 365. Om écht te profiteren, moet je onuitgenodigd opdagen: receptiecrashen! Aangezien dat niet altijd even eenvoudig is, geef ik jullie vier onmisbare tips.

.....

1. Overdress!

Ook al weet je niet of de dresscode casual, semi-formeel of avondkledij is, met een hemd, een geklede broek en een kostuumvest geraak je nooit in de problemen. Door je chiquer te kleden dan de rest, geef je ook de indruk dat je belangrijk bent en zullen de gasten zich ook minder afvragen waarom jij geen badge hebt. Ze zullen het al zeker niet durven te vragen!

2. Socialize!

Het allerbelangrijkste op een receptie die je crasht, is socializen! Als je er als een eenzaat bijstaat, word je meteen opgemerkt. Zelfs

* *Echte connaisseurs eten natuurlijk de bak lasagne van 1kg van Dunaldi.*

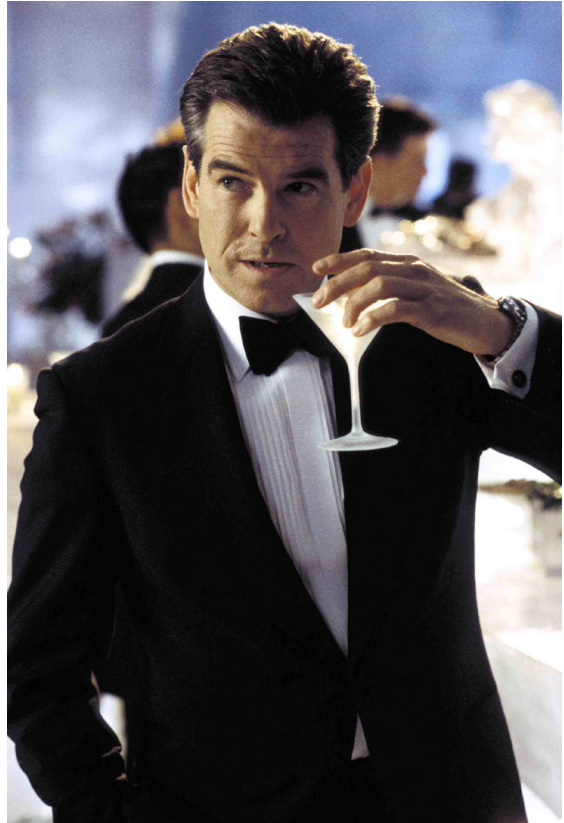
jouw beste kostuumvest kan jou dan niet helpen! Niemand zal iets vermoeden als je een praatje slaat met de belangrijkste persoon van de avond. Als je werkelijk iets interessants te vertellen hebt, is dit bovendien een nuttig netwerkmoment: met een beetje geluk word je zelfs uitgenodigd op de volgende receptie!

3. Profiteer!

Vergeet tussen al dat netwerken niet om voldoende te consumeren. Dat is tenslotte de hoofdreden voor jouw aanwezigheid. Wees erg vriendelijk en beleefd tegen te opdieners: zo komen de hapjes en de drankjes het vlugst bij jou!

4. Zet door!

Ga niet weg na de eerste aanmaning – als je aangesproken wordt om de receptie te verlaten ontken je dat je geen uitnodiging hebt en ga je gewoon ergens anders staan. De kans is erg klein dat ze aandringen. Pas als ze dreigen om de security erbij te halen, ga je het best gewoon weg: het is niet de bedoeling om het feestje voor iedereen te verknallen.

Een praktijkvoorbeeld van deze snelcursus is te vinden in de vorige rubriek (pagina 11).

Woordje van de meester

Het begin van het nieuwe academiejaar is ook altijd een spannende en drukke periode voor de schachtentemmer. De eerste cantussen waar hij onder andere instaat voor het goede verloop, het ronselen van schachten, hen wegwijs maken in allerlei studententradities ... Hoe hij deze eerste weken zelf heeft ervaren kan je hier lezen.

Gegroet WiNA enegroet alle aspirant-schachtjes. Nu een aantal studentikoze activiteiten achter de rug zijn komt WiNA's studentendoop dichterbij en dichterbij. Eén van deze activiteiten was de openingscantus, de eerste WiNA cantus van het academiejaar en voor vele eerstejaars ook hun eerste cantus ooit. Ik ben dan ook zeer tevreden dat ze zo enorm enthousiast waren gedurende de cantus. Voor sommigen waren ze misschien wat overenthousiast, maar wat mij betreft hoe enthousiaster hoe beter! Er was zeer veel volk aanwezig waaronder ook een aantal bezoekende kringen, sommige met al wat meer respect voor de cantus dan andere, waardoor het soms nogal druk verliep. De volgende cantus op het programma is de doopcantus, een gesloten cantus en dus alleen voor de mensen die reeds gedoopt zijn bij WiNA of die aan de doop bezig zijn. Dit is voor de commilitones altijd wel een van de tofste cantussen van het jaar, en als schachtentemmer zie ik er persoonlijk ook al ontzettend naar uit.

Na een cantusje volledig op water gedaan te hebben, was ik dan toch opgelucht dat ik me eens wat meer kon laten gaan op de Beiaardcantus. Ook daar was er een aspirant-schacht aanwezig, proficiat Tomas (zonder 'h'), dat is de ideale mentaliteit van een toekomstig volwaardig WiNA-lid! Voor mij was dit persoonlijk ook men eerste Beiaardcantus, volledig onterecht! Ik heb er spijt van dat ik de vorige jaren niet meegedaan heb, want het is echt een supertoffe cantus. Zelf toen het nog harder dan de stijve tepel van onze kleinste cursuspraeses begon te regenen, hield ons dat niet tegen om ons te blijven amuseren en door te cantussen. Verwacht mij maar alvast volgend jaar terug op deze cantus!

Ten slotte was er nog Voordoop I. Dit was een ludiek voorsmaakje op de studentendoop waarbij de aspirant-schachtjes elkaar al wat beter leerden kennen. Ik moet eerlijk zijn, ik had toch op wat meer

schachtjes gehoopt, gezien hun voltallige en enthousiaste aanwezigheid op de openingscantus. Maar desondanks, hoewel de kwantiteit aan schachtjes ontbrak, was de kwaliteit zeker aanwezig. Het was een zeer enthousiaste en toffe groep en slechts op een paar uitzonderingen waren ze ook nog eens allemaal aanwezig op de piratenclubavond dezelfde avond. Ik hoop uiteraard dat dit een groep is waar ik zeker verder mee zal kunnen.

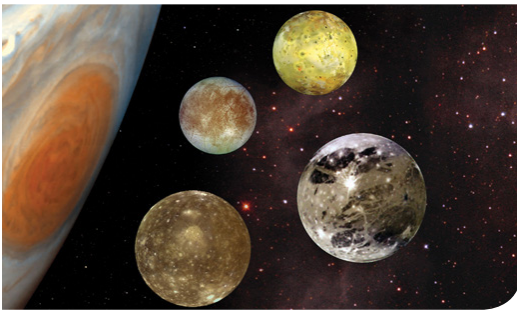

Verder wil ik nog even zeggen dat indien je Voordoop I gemist hebt, dat het nog steeds mogelijk is om deel te nemen aan WiNA's studentendoop. Stuur daarvoor gewoon vlug even een mail naar schachtentemmer@wina.ugent.be. Ik heb al gehoord dat er mensen zijn die zich graag willen laten dopen, maar dat in hun vriendengroep niemand anders wil meedoen en dat dit hun tegenhoudt. Wel, in mijn schachtenjaar leerde ik ook al tijdens de eerste week een vriendengroep kennen waar ik steeds bij zat in de les en mee uitging. Ook ik was de enige van hen die zich wou laten dopen en tot nu toe heb ik daar allesbehalve spijt van. Je gaat je vriendengroep absoluut niet kwijtraken, maar enkel uitbreiden met een hele groep WiNA-commilitones en je medeschachtjes. Wil je dus graag deelnemen aan de studentendoop, laat je dan niet tegenhouden door het feit dat je niemand anders kent die wil meedoen. Zelf al ga je in je eentje naar de doop, ik kan je verzekeren dat je binnen het kwartier al nieuwe vrienden gemaakt hebt.

Robin 'Konijn' Vandaele
a.k.a
de Meester

Column

Er waart een spook door het Strakske – het spook van Tiresias. Ik, een vreemde entiteit, ja: een hogere macht zelfs, bestook de WiNA met knotsgekke teksten van een diepzinnigheid waarbij – om het met de woorden van die andere intellectueel, Clement Peerens, te zeggen – de grotten van Han slechts een armzalig rioolputje lijken. Wie niet overweg kan met dozijnen bijzinnen en woorden van meer dan drie lettergrepen is er duidelijk aan voor de moeite. Mijn ware identiteit is een mysterie en zoek ook geen redding: ik, Tiresias, ben geen God van de verlossing. Mijn pen slaat zonder zalven, van in den hooge werp ik blikken zonder blozen en zeik over de schepping onder mij. Blind edoch immer helderziend, dat is mijn devies.

Terwijl ik naar de maan aan het huilen was, maakte ik me de bedenking dat “maneschijn” op Jupiter “manenschijn” heet. Hoera, ik ben het nog niet verleerd. Bedenkingen maken, bedoel ik. Kwestie van uw opmerking meteen te pareren: mijn afwezigheid in het vorige Strakske is een gevolg van het laat doorgeven van de deadline

door de scriptor. Weinig contrast met vorig jaar met andere woorden.

Aangezien het voor sommigen de eerste maal is dat zij kennismaken met de schrift der verheven Tiresias, is het misschien tijd voor een beleefd woordje van voorstelling, dan heb ik mijn bijdrage vriendelijkheid alvast geleverd voor dit jaar. Bij deze mijn welgemeende verwelkomingen aan de eerstejaars, het vers vlees om te offeren op het slachtblok van goede studievoornemens.

“O hemelse Tiresias,” hoor ik u verward en met verstomming geslagen roepen, “waar hebben wij, nietige en vanuit onze oksel niet altijd even fris riekende studenten, deze vlaag van tomeloze vriendelijkheid en welhaast oneindig mededogen aan verdiend?” De wind van verandering doorblaast mijn oude haren. Als kapitein van mijn ark waarmee ik mijn lezers naar veiliger oorden wil brengen tuur ik over het inktzwarte wateroppervlak dat ik zonder ellenslange en volstrekt overbodige omschrijving ook als “zee” zou

kunnen benoemen en denk: tijd om het over een andere boeg te gooien. Helaas beschikt mijn ark, geheel in de traditie van de in de scheepsbouw gangbare praktijken, slechts over één boeg, zodat er geen andere is om het over te gooien. Bereid u dus voor op alweer een jaar columns met bullshit van een zuurtegraad die Andras Pandy jaloers zou maken, genoeg klets- en lulkoek om heel Afrika mee te voeden en even weinig zin als de nulvector.

Nu de helft van de lezers is afgehaakt wegens een zinsbouw die rustig naast het Empire State Building kan staan als toonbeeld van het vermogen van de mensheid tot het vervaardigen van complexe architecturale constructies en aldus de eerste literaire natuurlijke selectie is geschied, kan ik de overlevenden van deze grammaticale struggle for life meenemen op een trip to memory lane, waarbij ik vooral zal proberen het gebruik van Engelstalige uitdrukkingen tot een strikt minimum te beperken, want dat werkt ook mij op de heupen.

We schrijven het jaar 2009. Bijvoorbeeld op formulieren, brieven, examens of huiswerken. Enkel aan dat laatste zou een eind komen, want in dit jaar vervoegde ik de universiteit. In die tijd was ik nog vrouw, maar dat doet minder ter zake. Ik vermeld het enkel om u te verplichten uw elementaire kennis over Griekse mythologie bij te spijkeren door vanavond “Tiresias” te googelen, vlotjes gevolgd door “googelen”, zodat u kunt constateren dat het “googelen” is en niet “googlen”. Ik was dus een weinig knappe eerstejaarsstudente, zonder vrienden en in de minst sexy studierichting aller tijden. Of dat wiskunde, natuurkunde of informatica is laten we in het midden, ze maken toch alle drie kans op die titel. Gelukkig was daar de WiNA, een groepje studenten die mij spontaan aanboden om naar hun barbecue te komen. Wat een feest! Ik ontmoette er medestudenten en het klikte zo goed dat we besloten dat we die hele WiNA eigenlijk niet nodig hadden om vriendschappen uit te bouwen. We lieten ons dan ook niet dopen en gingen slechts sporadisch naar WiNA-activiteiten. Maar wanneer we gingen, hadden we plezier en de haat-liefdeverhouding bleef duren. De haat overwon nooit, soms echter wel de liefde. In die mate dat een voor de doorsnee winees volslagen vreemdeling toch besloot de WiNA te dienen met zijn columns...

Nu ik bij mijn relaas zo openhartig en licht woorden als “liefde” in de mond heb genomen, ga ik mijn bek grondig spoelen. Ik zal de dag in schoonheid eindigen door hierbij het kijken in de spiegel te vermijden.

Met blinde edoch immer helderziende groet

Tiresias

Glijbaantjes

Soms is onze mond iets sneller dan ons brein en als dat gebeurt dan ontstaan er wel eens grappige situaties. Ook kan het wel eens grappige om gewoon een uitspraak uit z'n context te halen. In deze rubriek bundelen we deze uitspraken onder de term 'glijbaantjes'. Ben je zelf getuige van een glijbaantje, stuur dat dan zeker door naar [scriptor@wina.ugent.be!](mailto:scriptor@wina.ugent.be)

Tijdens een gesprek over *de hoeren* waar Jorg duidelijk niet goed aan het opletten was:

"Dour, da's daar toch goedkoop?!"

—Jorg W

"Ik heb plaats nodig om mijn worst te spreiden."

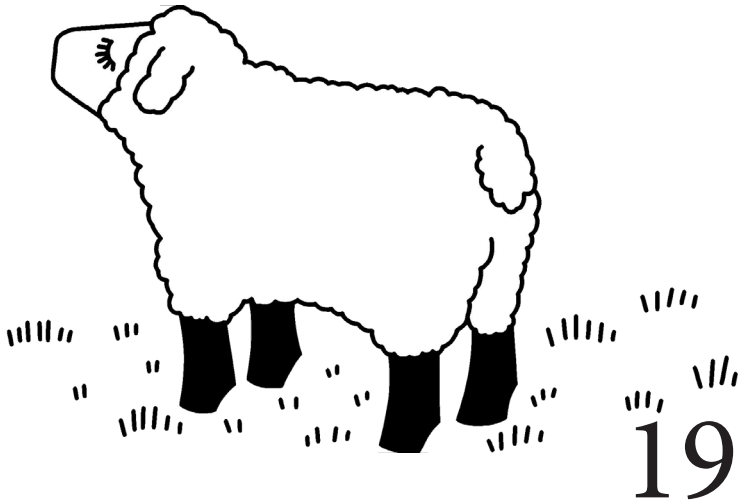
—Karen H

"Ik heb geen ervaring met kinderpedofilie."

—Hélène DC

"Het was niet alsof iemand zei: 'Ik schaap het internet.'"

—professor Piet Demeester

“Moest ik een piemel hebben zou ik die zeker meten!”

—Rani DG

Op de introductiedag, lopen 5 meisjes samen:

Hélène: *“Zijn jullie van de wiskunde?”*

Meisjes: *“Ja”*

Hélène: *“Ik ben ook een wiskunde meisje!”*

Dries: *“Ik ook!”*

—Dries H

Op de praesidiumvergadering, de feestpraesides spreken over de top 78*:

“Top 77 was te mainstream ofwa?”

—Niels DG

“Een universiteit is een beetje als een beschutte werkplaats, maar dan voor intelligente mensen.”

—professor Rik Van de Walle

Hélène en Lieselot zitten samen terwijl Hélène een broodje aan het eten is.

“Ik eet graag zaadjes en nootjes.”

—Lieselot V

Op de trein op de terugweg van de verbroederingscantus.

“Mijn zak is toch degoutant zacht!”

—Michiel VdB

* WiNA bestaat dit jaar 78 jaar.

Over de grens

In deze rubriek valt het vervolgverhaal van Liesbeth Sys, voormalig studente wiskunde, te lezen. Op de WiNA website kan je de vorige edities van 't Strakske vinden op volgende url: <http://wina.ugent.be/clubinfolstrakske>. Daarin kan je de vorige delen van dit verhaal vinden. Het eerste deel is te vinden in de editie 1 van jaargang 76. Zeker lezen zodat je kan volgen in dit spannend verhaal!

Beslissing

132 zonnejaren 9 maanden en 19 etmalen na de koningsoorlog

Hoe kwam het dat de bergen nog altijd even groot waren als ze leken vanuit de stad, maar ze zo hoog stond dat de stad nog maar de grote had van haar vuist? Cedric was al van de helft van de bagage verlost en leek gelukkig te zijn met minder gewicht op zijn rug, maar zelf was Sarah wanhopig. Ze was al langer dan twee weken onderweg, maar de grens leek nog even ver weg als toen ze vertrok. Ze keek in de hoogte en de bergen torenden hoger dan ooit boven haar uit. Het pad was de laatste dagen al maar smaller en steiler geworden. Aan de rechterzijde lag de afgrond naar de stad, aan de andere kant rees de berg genadeloos hoger, onbeklimbaar glad. Sinds gisteren moest Cedric achter haar lopen, omdat zijn hoeven weggleden op het ijs en hij dreigde in de afgrond te vallen.

Ze wreef haar armen zodat ze een beetje zou opwarmen, maar het maakte niet uit. Haar vingers en tenen waren de laatste dagen blauw, ze sliep tegen Cedric aan om het warm te krijgen. Haar voet bleef hangen achter een steen die verborgen was onder de sneeuw. Ze werd moe en moest een slaappleats zoeken, maar ze had geen idee waar. Ze moest blijven wandelen tot ze een verbreding of grot vond groot genoeg voor hen beide. Ze kon het niet riskeren te slapen op de route en in haar slaap van de weg te glijden, de diepte in. Dus bleef ze lopen.

Het was al donker toen ze de grot vond. Ze liep vermoeid en terneergeslagen de grot in en Cedric hinkte achter haar aan. Ze vreesde dat er een infectie op de wond in zijn achterhoef zat. Ze verloste hem van zijn zakken en bekeek hoeveel voedsel ze nog had. Als ze spaarzaam was dan kon ze nog zes weken overleven. Dat wil zeggen dat ze binnen een week aan de grens

moest zijn om te kunnen oversteken, anders zou ze uitgehongerd in het Westen aankomen en ze wist niet hoe ver het zou zijn naar de tweelingstad. Cedric lag al te slapen in de verste hoek van de grot. Ze liep naar hem toe maar struikelde over een van de losliggende zakken. Ze kon net haar val breken door met beide handen tegen de achterwand van de grot te leunen, toen haar rechterhand wegzonk in het niets. Ze viel met haar hele gewicht pardoes op Cedric, die balkend rechtsprong en naar de ingang van de grot stooft. Sarah kroop verwonderd recht. Ze legde haar hand op de achterwand en schoof die stukje bij beetje naar rechts tot ze aan een rand kwam waar ze haar vingers over kon krommen. Ze had het niet gezien omdat het te donker was en ze geen vuur wilde maken, maar de grot liep door. Ze liep terug naar de zakken, haalde een van de toortsen uit dat ze had voor in noodgevallen en stak aan door vuurstenen over elkaar te schrapen. Ze had geen toortsen willen meenemen, omdat het te veel woog en ze toch sliep als het donker was, maar Adal had er op gestaan toch een drietal mee te nemen voor noodgevallen. De vlammen verwarmden haar lichaam en verlichtten de grot. Nu kon ze duidelijk zien dat de grot doorliep in een smalle gang. Ze volgde de weg, maar er kwam maar geen eind aan. Uiteindelijk gaf ze het op en keerde ze terug naar Cedric die weer op dezelfde plaats lag. Ze doofde de toorts en sliep in tegen Cedric's rug, met haar gedachten nog in de gang.

De stralen van de zon schenen in haar gezicht zonder het te verwarmen en wekten haar. Het was te koud om de warmte van zon te kunnen voelen. Sarah keek uit over het koninkrijk aan de ingang van de grot waar ze de nacht gependeed hadden. Heel de nacht had ze gedroomd over de gang die eindeloos door ging. Ze was nieuwsgierig en wilde weten naar waar het leidde, een gang zo lang kon niet van nature gevormd zijn. Ze zuchtte pakte de zakken op en bond ze aan Cedric's rug. Ze had haar beslissing genomen en zou nu niet meer twijfelen. Ze had nog een week en dan zou ze moeten terug keren naar haar stad, maar ze ging dat niet doen. Er was daar niets voor haar. Ze had haar ziel verloren aan haar man en haar zoon, dan moest de kans nemen om hem terug te krijgen, ook al kostte het haar leven. Ze gaf Cedric een handvol graan en keek voor een laatste keer naar West-Balissen. Als ze in de verte keek dan zag ze een paar dorpen voor de heuvels van Hooglanden liggen, maar ze wist het niet zeker, want het waren niet meer dan stipjes. Het was een prachtig zicht, het witte landschap met hier en daar een zwart puntje waar een huis stond. Voor een laatste keer, want ze ging niet terug

keren. Ze draaide zicht om, nam Cedric bij zijn teugel en nam hem mee de gang in. Ze had een voorgevoel, maar ze wist niet of het klopte. Ze verbood zichzelf om hoge verwachtingen te hebben, om teleurstelling te voorkomen. Maar ze had het voorgevoel, dat deze gang, deze route, het einde van haar leven of het begin van een nieuwe ging zijn. Ze had het gevoel dat deze route haar naar het Oosten ging brengen, maar ze geloofde het niet. Ze mocht niet, want het was slechts een gevoel. En met in haar ene hand de teugels van Cedric en in de andere het lichtgloeiende steentje aan het lederen touwtje liep ze de tunnel in.

Donovan kon het niet geloven. Hij heeft zeker een uur onder zijn voeten gekregen van zijn vader voor een stommitieit van Aaren, had daarom een afspraak moeten missen en dan vond hij die stommeling in het bijzijn van een wijf. Hij wist hoe Aaren was als het over vrouwen ging. Eerst valt hij hals over kop verliefd en was hij bereid al zijn geld aan haar te spenderen, als ze hem dan laat vallen komt hij twee dagen zijn bed niet uit en uiteindelijk zwerft hij dat het nooit meer zal voorkomen dat een wijf hem zal verleiden. Deze keer moest Donovan toegeven dat ze misschien de moeite waard was. Ze had een mooi figuur en een prachtige lach. Ze lachten aan een stuk door naar elkaar. Hij kon niet geloven dat ze ook maar met één van zijn grappen kon lachen. Hij zuchtte en ging de herberg binnen. Hij liep naar de tafel en stoorde hun romantisch etentje.

“Vrouwe, excuseert u mij. Ik moet deze ezel even lenen.” Hij nam Aaren bij de arm en trok hem mee naar buiten. De vrouw keek hem verbaasd aan en deed haar mond open voor iets te zeggen, maar nog voor ze de kans had waren ze weg. Eenmaal buiten trok Aaren zijn arm los en zijn gezicht verraadde dat hij woedend was.

“Wie denk je wel dat je bent?”

“Ik moest je spreken”

“kon dat niet op een andere manier?”

“Het was privé”

“En dan doe je dat maar op die manier?”

“het leek me de simpelste manier.”

“simpelste manier? En dan zeg je dat ik niet zomaar ergens mag binnenwalsen en moet beginnen roepen?” Aaren’s gezicht kleurde lichtjes rood.

“Ik walste niet binnen, ik wandelde en ik riep niet, ik zei het gewoon.” Donovan kon het amusant vinden, moest de zaak niet zo delicaat zijn

“Je zei het gewoon? O, dus je zegt zomaar, middenin een afspraak met een vrouw waar ik duidelijk iets mee probeer, DAT IK EEN EZEL BEN?” riep hij. Hij was furieus.

“Wel, Aaren proficiat” zei Donovan, “waar daarstraks alleen je vriendinnetje het gehoord had, weet nu heel de herberg, de straat en misschien wel heel de stad het.”

“Donovan, hiervoor zul je betalen”

“Ik heb al betaald voor jouw stommiteiten.” Opnieuw trok hij Donovan mee aan zijn arm een steeg in. Donovan controleerde of iemand meeluisterde en vervolgde

“Ik dacht dat je zei dat je dat kind vermoord had.”

“Ja natuurlijk.”

“Wel, hij is niet dood.” Aaren keek hem aan

“Hoe ‘hij is niet dood’?”

“Niet dood als in levend.” Aaren staaarde naar hem.

“Hij leeft nog?”

“levend als jij en ik.”

“levend?” sprak hij Donovan na.

“Ben je achterlijk, of gewoon doof?” repliceerde Donovan. Aaren’s mond ging open en toe zonder dat er een geluid uit kwam.

“Ik heb daarnet een afspraak gemist en bijna mijn oren verloren aan het gezaag van pa over het breken van wetten, het breken van de eed, hoe gevaarlijk het wel is en waarom juist zijn zoon faalt.” Vervolgde hij

“Ik heb niet gefaald.” Mompelde Aaren.

“Aaren, als de jongen nog leeft, dan heb je wel gefaald.

“Neen. Dat kan niet. Hoe kan hij dat overleefd hebben?”

“Doet er niet toe. Hij moet dood. Maak er werk van.

“Hoe?”

“Zoals je getraind bent, idioot.

“maar... Donovan, zet er iemand anders op alsjeblijft. Ik wil het niet. Ik zie dat kind iedere nacht in mijn dromen, ik wil het niet nog erger maken.”

Donovan zuchtte “Misschien moet je die vrouw binnen maar verwittigen, dat je zelf ook maar een klein meisje bent. Je kunt je niet terugtrekken uit de opdracht.

“Donovan, jij beslist wie welke opdracht krijgt. Doe alsof je het mij niet gegeven hebt, geef het aan iemand anders.

“Iemand anders opzadelen om jouw problemen op te lossen?”

“Ze moeten dat toch niet weten? Doe alsof het gewoon hun volgende opdracht is.

“Het ligt iets moeilijker nu.

“Waarom?

“De jongen wordt beschermd door magie. Dus Aaren, doe voor ene keer in je leven wat er van je verwacht word, gebruik je kennis en die minieme hersenen van je, vindt hem en dood hem.” Donovan klopte hem op de borst en knipoogde “Nog veel plezier op je avondje uit.” zei hij terwijl hij de straat uit wandelde.

Aaren leunde met zijn rug tegen de muur van het huis in de steeg en snakte naar adem. Hoe kon het dat een kind een reusachtig gat in het hoofd overleefd heeft. Hij kon het niet doen. Hij wilde het niet doen. Hoe moest hij het, bij de Goeden, doen

“Aaren, is alles in orde?” Ryanne stond aan de ingang van de steeg en kwam bezorgd naar hem toegelopen. Hij wist niet wat hij moest zeggen. Ze hadden zulke fantastische avond gehad, alles was beter gelopen dan hij gehoopt had, tot het moment Donovan alles ruïneerde

“Wie was dat?” vroeg ze hem

“Mijn bastaardbroer.

“Wat wilde hij?

“Hij... hij waarschuwde mij dat er problemen zijn op werk.

“moet je weg?” vroeg ze. Aaren keek haar aan en legde zijn hand op haar wang.

“Vanavond nog niet.

“Goed, want een vrouw alleen in de stad als het donker is, is niet veilig. Ik vrees dat je mij zult moeten begeleiden, Aaren.” Hij lachte

“Graag, Ryanne.” Hij legde zijn arm rond haar schouder en samen wandelden ze naar haar winkeltje. “Ik denk er net aan, waar is je man?” vroeg hij haar

“Ik weet het niet.” Antwoorde ze. Hij keek haar verbaasd aan

“Je weet het niet?” Hij zou het moeten afleren om mensen na te praten

“Hij is verdwenen.” Hij keek haar aan. Ze leek zo nuchter onder haar verdriet. Ze had haar man verloren en was helemaal alleen op deze wereld

“net zoals mijn zoon.” Vervolgde ze

“je hebt een zoon?

“Hij was nog zo klein.” Ze leek zo kwetsbaar. Ze wreef in haar ogen om de tranen tegen te houden. Hij stopte en hield haar tegen. Ze wende haar hoofd af

“Het spijt me Ryanne.

“Ach, Aaren, trek het je zo niet aan. Dat is de wereld, mensen verdwijnen elke dag.

“Hoe lang is hij al weg?

“Mijn man twee jaar, mijn zoon is enkele dagen geleden gewoon weg gelopen.

“Je kunt hem nog terug vinden Ryanne. Ik ga helpen zoeken. Ik beloof het.” Ze keek hem aan en schudde haar hoofd. Ze heeft de hoop opgegeven, dacht hij in zichzelf. In stilte liepen ze verder. De stilte werd altijd maar zwaarder en Aaren kon op geen woorden komen om hem te doorbreken

“Hoe ben je uit die herberg gekomen zonder te betalen?” vroeg hij

“Ik... ben gewoon vertrokken” lachte ze. Aaren keek haar aan. Hij wist dat ze loog, hij zag het in haar ogen

“Je hebt betaald. Ryanne, hoe belachelijk. Ik heb jou uitgenodigd, ik betaal je terug.

“Nee, echt niet.

“Maar ik kan jou toch niet laten betalen?

“Betaal jij morgen dan maar. Je hebt me net een van de beste avonden gegeven sinds een lange tijd. Dank u.” Ze lachte haar prachtige lach die de Goeden zelf haar gegeven moeten hebben, gaf hem een zoen op de wang en was binnen in haar winkel voor hij het wist

“tot morgen” zei hij tegen de gesloten deur en tegen zichzelf maakte hij de belofte dat hij haar zoon ging terugvinden.

Het vervolg van dit verhaal zal je kunnen vinden in de volgende edities van ‘t Strakske.

Bullshit bingo

Dit spel is de ideale manier om saaiere lessen wat op te vrolijken. Het principe is simpel: je hebt een rooster van 5 op 5 waar in elk vakje een situatie beschreven staat. Als een van deze situaties voorvalt tijdens de les schrap je dat vakje. Als je een volledige rij of kolom hebt kunnen schrappen sta je recht, roep je “BULLSHIT BINGO!” en verlaat je het leslokaal.*

.....

De prof heeft een accent	Iemand is met zijn GSM bezig	Er wordt een graaf aan het bord getekend	Er is iemand aan het eten	Prof komt zelf te laat de les binnen
Het bord wordt afgewassen	Niemand antwoordt op de vraag van de prof	De letter α (alpha) staat aan het bord	Prof blijft lesgeven na het einde van het lesuur	Iemand is een Strakske aan het lezen
De prof is zijn draad kwijt	Er staat een fout aan het bord		Er komt pseudo-code aan het bord	De prof gebruikt een micro
Prof onderbreekt de les wegens gebabbel	Iemands GSM of laptop maakt geluid	Iemand is een spelletje aan het spelen (op laptop, tablet ...)	De prof gebruikt een laserpointer	Er ligt iemand met zijn hoofd op zijn bank
Student stelt een domme vraag	Prof heeft technische problemen (beamer, pc)	Een student verlaat de leszaal	De prof maakt een mopje (of een poging tot)	Een student komt te laat de les binnen

* Als er iets geprojecteerd wordt mag dit ook gerekend worden als “op het bord”.

For science: hamburgers!

Gent is vele frietkoten en fastfoodrestaurants rijk. Maar goed ook, hoe zouden anders die hard blokkende studenten hun nachtelijke honger stillen? Met dit overvloedig aanbod is het natuurlijk wel moeilijk een restaurant te vinden met een goede prijs-kwaliteitverhouding. Gelukkig zijn wij er dan voor jullie te helpen. In 'For science' offeren een aantal arme zielen hun lijn op om in naam der wetenschap op zoek te gaan naar de beste hamburgers van Gent.

In de beschrijvingen die volgen worden punten gegeven op de hamburgers, hierbij werd 5/10 als referentiewaarde genomen voor een gewone bicky-burger.

Frituur 't Pleintje

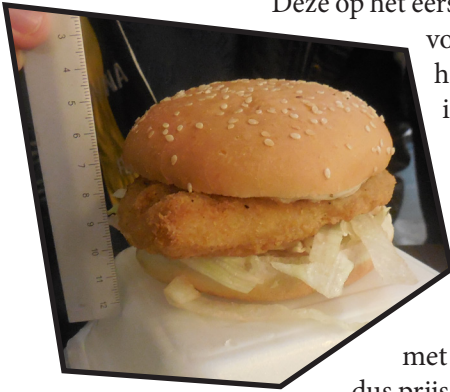
Met locatie vlak aan de Strerre ligt deze frituur eigenlijk ideaal voor de winees. Buiten de gebruikelijke bicky-burgers heeft frituur 't Pleintje ook een aantal eigen hamburgers, hiervan hebben we er 3 getest.

Burger 't Pleintje

Deze burger bestaat uit een sesambroodje met daartussen een dik gefrituurde stuk rundsvlees samen met pepersaus, verse ajuin, augurk, sla en tomaat. Hij is zeker niet slecht maar bevat een hele hoop saus waardoor een servetje wel essentieel is. Ook doet de burger wat denken aan de betere McChicken maar dan met rundsvlees. Het vlees was op deze burger misschien iets te doorbakken maar dat stoort zeker niet. Deze burger scoort op praktisch vlak ook goed; hij was niet te groot waardoor je niet hoefde te klungelen om hem op te eten. Een enorm nadeel was dat we deze moesten opeten met een aflevering van Familie op de achtergrond.

28 Voor €3,50 kan deze burger zeker bekoren, voor herhaling vatbaar: 8/10!

Chicken Black Pepper

Deze op het eerste zicht redelijk voedzame burger voldeed volledig aan zijn verwachtingen. Het vlees had een krokant korstje, er waren groentjes in overvloed aanwezig, en zoals de naam al deed vermoeden, ook een sausje met een lichte pepersmaak. De dikte (5cm) van de burger was groot genoeg om mijn toch al hongerige maag ietwat te vullen, doch klein genoeg om comfortabel opgegeten te worden. Een puike burger met andere woorden. De burger kostte €3,80, dus prijs-kwaliteitsgewijs zat deze burger wel snor.

Een 9/10

Beefburger Deluxe

Deze burger bestaat ook uit een sesambroodje met daartussen een dik gefrituurde stuk rundsvlees maar deze keer met bearnaise, ketchup, kaas, sla en tomaten ertussen. Dit maakt de burger in totaal zo'n 5 cm hoog. Het vlees is wat krokant aan de buiten kant en mals aan de binnenkant. Het smaakt goed door maar de groentjes die er tussen liggen zorgen voor een frisse toets. Op praktisch vlak scoort deze hamburger zeer goed: de ingrediënten glijden niet uit de burger maar blijven mooi tussen de 2 broodjes zitten. Het enige waar je eventueel moeilijk over zou kunnen doen is dat de broodjes van de burger niet warm zijn.

Deze burger kost €3,80 alleen heb je er echter niet mee gegeten maar samen met een pak friet is hij zeker het proberen waard. Hij krijgt een 7/10!

Skyline

Net zoals Frituur 't Pleintje goed gelegen is voor de blokkende student aan Sterre is de Skyline goed gelegen voor de feestende student. In het midden van Overpoort kunnen we er terecht voor een midnight snack op een clubavond of na een cantus. Deze frituur is sowieso al de moeite aangezien we dinsdagavond en op dagen dat er WiNA-cantussen zijn 10% korting krijgen. Wij zijn deze keer echter niet voor de standaard portie bitterballen gegaan maar wel voor hun "speciale"

hamburgers. De prijzen die we hier vermelden zijn de totaalprijzen, zonder 10% korting.

Bittyburger

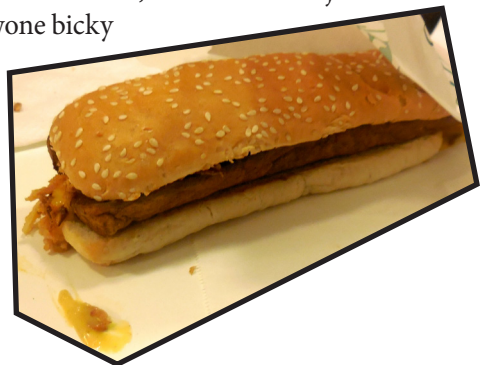
Een burger met bitterballen tussen. Het klinkt als een innovatie binnen de frituurbusiness, maar niets is minder waar. Het zorgt voor een onstabiel bouwwerk van vlees, terwijl er amper iets van de bitterballen te proeven is. Je kan je €2,90 beter spenderen aan een bickyburger en bitterballen. Je betaalt dan wel 30 cent meer, maar je hebt dan ook 2 bitterballen meer, je hongergevoel kwijnt er meer van weg, en je kan in het openbaar smikkelen zonder er uit te zien als een onhandige kleuter. Deze ontgoocheling verdient slechts een 2/10.

Sylvieburger

Deze burger ziet eruit als een bicky met 2 laagjes kaas. Vanaf de eerste hap heb je echter door dat er meer is; een explosie van smaken ontplooit zich in je mond. Jammergenoeg passen niet al die smaken even goed bij elkaar. De structuur van deze burger laat ook te wensen over; door de kaas wordt deze hamburger wat slijmerig. De hamburger is niet duur: €2,90 maar haalt toch de kwaliteitsnorm van de Skyline niet. Ook heeft de burger iets te veel ajuin waardoor je soms een bittere verrassing wacht na een beet. Deze burger voldeed niet aan de verwachtingen en behaalde daardoor slechts een 3,5/10.

Limburger

Met zijn 20cm lengte doet de Limburger zijn naam alle eer aan. Voor €2,60 krijg je dit lange broodje met ertussen een opgesneden frikadel, gedroogde ajuintjes en saus. Door dit beperkt aantal smaken is de Limburger toch wat eentonig. Wel is de Limburger door zijn vorm makkelijk om de eten; alles inhoud blijft mooi tussen de broodjes zitten. Een gewone bicky krijgt dan toch de voorkeur. Van ons krijgt deze een 4/10.

Paul's Boutique

Dat dit restaurant niet zo maar een ordinaire frituur is heb direct door als je er binnen komt. Paul's Boutique gaat duidelijk voor een 'trendy' imago. En ook de hamburgers zijn alles behalve doorsnee. De hamburger worden er niet gefrituurd maar gebakken op een plaat. Ze worden ook geserveerd tussen bruine broodjes. Een heel andere categorie dan de gewone bicky. Dit hamburgerrestaurant bevindt zich in de Sint-Amandstraat dicht bij de Overpoorstraat.

Paul's Boutique

Het is duidelijk dat het vlees tussen deze hamburger van een andere kwaliteit is dan in de meeste frituren. De smaak van de rundshamburger komt genoeg naar voren tussen de andere ingrediënten. Deze standaard burger bevat naast de hamburger ook verse groentjes en een lekker sausje. Voor de rest niet heel speciaal maar wel een welkome afwisseling met de gewone bicky. Een ideale snack eigenlijk, net niet genoeg om als volwaardige maaltijd aanzien te kunnen worden. Met de prijs van €5 is deze hamburger ook iets duurder dan gemiddeld, maar je krijgt wel kwaliteit voor je geld. Deze hamburger verdient een 8/10.

Paris Texas

De presentatie is super, mooi voorgeschoteld op een bordje maar de prijs van €6 maakt deze delicatessie eerder een uitzondering voor de normale student. Een deftig stuk vlees, niet gefrituurd, geeft je onder andere achteraf geen schuldgevoel van "vettig eten". Het vlees smaakt minder door dan de groenten en saus en als ik dan toch een hamburger wil eten, geef mij dan maar de vettigste bicky van de frituur. Zoals de quote van Pulp Fiction: "mmmm, this is a tasty burger", was de Paris Texas een 6.5/10 waard, tasty maar niet super.

Hot Marly

Deze burger oogt heel er appetijtelijk. Zoals de naam al doet vermoeden is dit een redelijk pikante hamburger die de gemiddelde pikante eter zeker zal bevallen. Een nadeel, is dat dit een vrij grote hamburger is waardoor het nogal snel een puinhoop wordt als je hem aan het opeten bent. Voor de grootte en de smaak mag een hamburger wel wat extra kosten maar €6,50 is toch wat veel voor deze. De hamburger was ook niet zo vetzig. Of dit een voor- of een nadeel is hangt af van het tijdstip waarop je hem wil nuttigen. Door zijn prijs krijgt deze hamburger een 7,5/10. Voor een lagere prijs zou ik zeker nog eens terug keren voor deze hamburger.

Sex Pistols

Deze fancy burger is met voorsprong de lekkerste burger uit deze test. Het is jammergenoeg ook met voorsprong de duurste. Voor €6.50 krijg je een smakelijk broodje van wel 7 cm dik, een schoon lapje op de plaat gebakken vlees, redelijk veel groentjes, en helaas een blijvend hongergevoel.

Wie graag gastronomisch burgers wil proeven, is hier zeker aan het juiste adres, maar wie liever lekker eet tegen de honger, kan beter doorlopen naar Julien en zich daar een Romboutje aanschaffen. Dit alles leidt tot een score van 8/10.

Buzzy snack

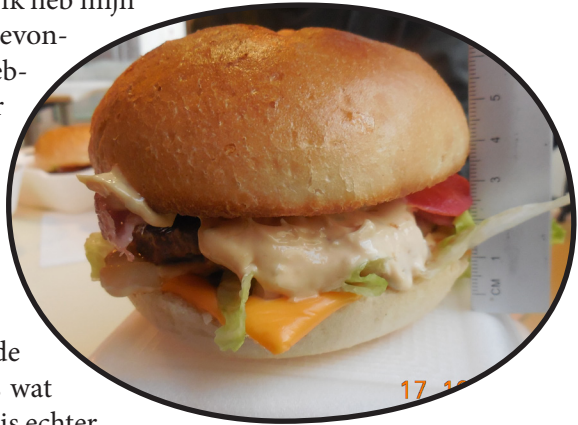
Deze frituur bevindt zich op Sint-Kwintensberg en is wandelafstand van de campus in de Plateastraat. Naast de standaard bickyburgers hebben ze ook een eigen aanbod aan burgers dat zeker het proberen waard is. Deze burgers worden ook niet gefrituurd maar net zoals in Paul's Boutique gebakken. De vriendelijke bediening maakt het ook aangenaam om er te komen.

Buzzy Burger

Deze burger was de enige met een warm en hard (krokant) broodje. Hij is lekker en ligt niet zwaar op de maag en vult daardoor ook minder dan een gewone bicky-burger. Alle elementen smaakten evenveel door, wat zeldzaam is voor hamburgers. Voor de rest geen andere opvallende plus- of minpunten. Ook de prijs van €3,50 is best te smaken. Zeker in order: 8/10.

Buzzy Bacon

Na de eerste hap dacht ik al “ik heb mijn lievelingsburger van Gent gevonden!” De volgende happen hebben deze gedachte alleen maar bevestigd. Alle ingrediënten op de burger komen tot hun recht en doen de smaak ten goede. Kaas, bacon en rundsvlees en dit allemaal tussen een krokant broodje. Een enig minpuntje was dat de grote hoeveelheid saus soms wat domineerde qua smaak. Dit is echter maar een miniem puntje. Voor deze burger betaal ik graag €4, van mij krijgt hij een 8,5/10.

Buzzy Pepper

Een burger die eruitziet alsof hij thuis door de bomma is gemaakt. Een krokant pistoletje, lekker pepersausje, sla, een schijfje tomaat, een schelletje kaas. Alleen een zeer klein lapke vlees. Het broodje is ook zodanig groot dat je enkel het brood proeft, en je de kaas moet zien liggen om te geloven dat ze er daadwerkelijk tussen ligt. Als je het doosje voor je neus krijgt zijn je verwachtingen ook zeer hoog gespannen, maar net zoals bij een zak chips, is die vooral gevuld met lucht. Deze burger is met zijn prijs van €3,50 zeker ook niet de beste/grootste in zijn prijsklasse, dus wie grote honger heeft, kan deze maar beter links laten liggen. De Buzzy Perpper krijgt een 6/10.

Wrap Up Burrito Bar

Deze Mexicaanse snackbar in de Voskenslaan is snel te bereiken met de fiets vanaf de Sterre. Als winees krijg je er korting op wraps wat het een goed alternatief maakt voor resto Astrid. Wij waren er deze keer echter voor de hamburgers.

Tex Mex

Oh god, daar doet hij toch wel veel pikant op. Zo erg zal het wel niet zijn zeker? Wel, laat het mij beschrijven als die beroemde zanger: “And it burns burns burns, the ring of fire.” De burger was wel lekker maar niet speciaal. Buiten een beschrijving van hoe pikant hij is valt er eigenlijk weinig over te zeggen. Het is wel een aanrader als je koud hebt in de winter. Deze burger van €6 krijgt een 6/10.

Chilli Burger

Eten met je handen is hier onmogelijk. Er zit zoveel tussen deze burger dat het broodje het niet kan bijhouden. Zowat alles wat in een burrito zit, ligt tussen deze burger. Na het verorberen van deze uitgebreide snack, heb je zeker geen honger meer. Enig nadeel is dat deze burger €7 kost of dus toch 3 euro meer dan een burrito, maar eigenlijk niet zoveel lekkerder of vollender is. Wil je dus een pikante, mexicaanse hap, ga dan voor een burrito in plaats van deze burger.

Dit waren onze ervaringen van enkele interessante hamburgerrestaurants in Gent. Natuurlijk zijn al deze beschrijvingen subjectief, maar niets houdt je tegen om zelf eens deze burgers te gaan proberen. Deze burgers zijn iets totaal anders dan de standaard bicky die de gemiddelde winees verorbert na een cantus, maar (de meeste) zijn zeker het proberen waard!

Denksport

Raadsels

Om toch wat intellectuele waarde aan dit Strakske te geven hebben we hier een paar breinbrekers voor jullie. De werkgroepen PRIME, VVN en Zeus hebben enkele raadsels bedacht specifiek voor mensen die wiskunde, informatica en natuurkunde studeren. Test eens of je creatief genoeg bent om de oplossingen te vinden. In de volgende editie van 't Strakske zullen de oplossing uitgeschreven staan.

Professor Ryckbosch is gek op zijn bamboe aanwijsstok. Wanneer hij op een dag wordt gevraagd om naar Genève af te zakken, is hij dan ook vastbesloten

deze mee te nemen. De stok is 1,5 meter lang meenemen op de trein, maar de conductor weigert het als handbagage. De persoon bevoegd voor de bagage weigert elk voorwerp waarvan de grootste dimensie 1m overstijgt. Wat moet prof. Ryckbosch nu doen?

Je krijgt twee stukken touw en een aansteker. Dit is het enige materiaal dat je mag gebruiken. Van beide touwen weet je dat, als je 1 eind aansteekt, het volledige touw zal opgebrand zijn na een uur. Het vuur verspreidt zich echter niet even snel! Het kan bijvoorbeeld zijn dat de eerste helft van het eerste touw in 2 minuten opbrandt, terwijl de andere helft 58 minuten duurt. Beide touwen zijn ook niet gelijk: het tweede touw kan bijvoorbeeld (in tegenstelling tot het eerste touw) in het begin zeer traag branden, en sneller op het eind.

Vraag: Hoe meet je exact 45 minuten met behulp van beide touwen en een aansteker?

Zeus
wpi

Op een dag vierde Kerry haar verjaardag. Twee dagen later vierde haar oudere tweelingbroer Terry zijn verjaardag. Hoe kan dat?

25 proffen hebben elk een snelle wagen. Zij willen nu graag de top drie van snelste proffen weten. Daartoe racen zij rondjes, met hoogstens vijf wagens in een keer. Zij kunnen eenvoudig inzien, wie het eerst de streep overschreed en wie daarna, enz. Een chronometer hebben zij niet bij, ze hebben dus geen tijdsmetingen. Hoe vaak moeten zij minstens racen, voor ze weten wie nu echt de snelste drie proffen zijn?

Oplossingen

Hieronder staan de oplossingen van de raadsels uit het Infostrakske.

De oplossing van de natuurkundestudent die kookt voor zijn broer: De tafelopstelling is asymmetrisch: de lepels bevinden zich over elkaar, en niet aan dezelfde zijde van het bord. Dit wijst erop dat de ene broer linkshandig is, terwijl de andere rechtshandig is, en het dus voor de jongere broer gemakkelijk af te leiden is waar hij dient plaats te nemen. Dit schijnbaar onfysische vraagstuk is het niet: symmetrie en symmetriebreking spelen een belangrijke rol in de fysica, zoals wellicht wel duidelijk zal worden doorheen jullie fysicacarrière.

Het probleem van de 4 mensen die 's nachts in 17 minuten de brug over moeten:

De personen die er 10 en 7 minuten over doen vertragen de totale tijd het meest, optimaal is dus om deze samen te laten oversteken. Zo kunnen 1 en 2 heen en weer lopen:

1 en 2 gaan naar de overkant (+ 2 minuten = 2)

2 komt terug (+ 2 minuten = 4)

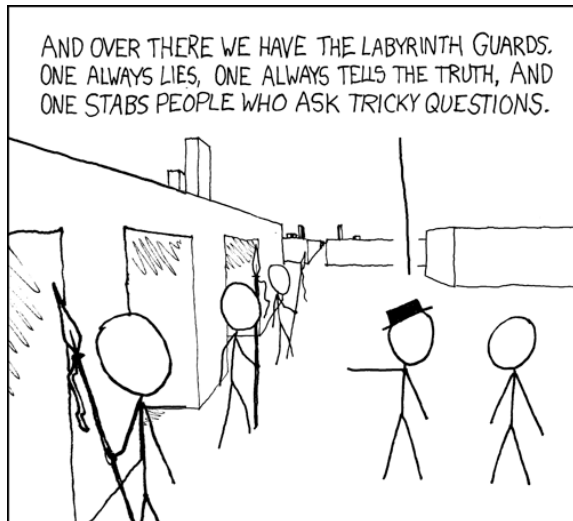
7 en 10 gaan naar de overkant (+ 10 minuten = 14)

1 komt terug (+ 1 minuut = 15)

1 en 2 gaan naar de overkant (+ 2 minuten = 17)

Het raadsel van de schachtentemmer en zijn 100 schachten:
Er kunnen 99 schachten met zekerheid gered worden. Alle 100 schachten met zekerheid redden lukt zeker niet: de achterste schacht beschikt over geen enkele informatie over de kleur van zijn hoed en kan dus nooit met zekerheid het juiste antwoord geven. Een mogelijke strategie om 99 schachten te redden is de volgende: de achterste schacht telt het aantal rode hoeden die hij kan zien. Is dit aantal even, dan zegt hij "rood"; is het oneven dan zegt hij "blauw". Elke volgende schacht weet dan, op het moment dat hij aan de beurt komt, de kleuren van alle 99 voorste hoeden behalve die van zichzelf (die voor hem kan hij zien; die achter hem heeft hij horen raden en hij weet dat het antwoord correct was). Maar hij weet of het aantal rode hoeden van de voorste 99 even of oneven is, en kan zo de kleur van zijn eigen hoed weten. Bijvoorbeeld: als hij voor en achter zich in totaal een oneven aantal keer rood heeft gezien of gehoord (achterste schacht niet meegerekend), en de achterste schacht heeft "rood" gezegd (dus even aantal rode hoeden), dan moet zijn hoed wel rood zijn.

Opmerking: het aantal schachten is hier duidelijk niet van belang. Wat verrassender is, is dat het aantal kleuren ook niet uitmaakt: als je nog meer verschillende kleuren van hoeden zou toelaten, blijft het mogelijk om alle schachten op één na te redden. Kan je inzien hoe?

De oplossing van het raadsel met de 2 tovenaars op de bus:
Het busnummer is 12. In dat geval is de enige leeftijd voor A, waarbij kennis van de leeftijd en het aantal kinderen de leeftijden van de kinderen niet uniek vastlegt, 48. Dan kunnen de kinderen immers 2, 2, 2, en 6 jaar oud zijn, of 1, 3, 4 en 4. Bij andere leeftijden van A zou je op basis van die leeftijd en het aantal kinderen wel kunnen weten hoe oud alle kinderen zijn: dit dan je nagaan door (eventueel m.b.v. een computer) alle manieren om 12 als som van een aantal termen te schrijven te bekijken, en te zien dat er geen twee zijn met zelfde aantal termen en zelfde product van de termen, behalve dat $2+2+2+6$ en $1+3+4+4$.

Op die manier kan B dus concluderen dat A 48 jaar oud is.

Nu hebben we aangetoond dat 12 een mogelijke oplossing van het raadsel is. We zullen nog aantonen dat dit de enige mogelijke oplossing is.

Het busnummer kan niet 11 of lager zijn: men kan (gelijkaardig aan hierboven) voor alle busnummers b kleiner dan of gelijk aan 11 alle manieren om b als som te schrijven bekijken en zien dat er geen twee zijn met zelfde aantal termen en zelfde product van de termen. M.a.w. gegeven aantal kinderen en leeftijd van A kan je soieso de leeftijden van alle kinderen te weten komen, wat in tegenspraak is met de “Neen.” van A.

Het busnummer kan ook niet 13 zijn: in dit geval zijn er meerdere mogelijke leeftijden voor A. 48 is bijvoorbeeld mogelijk (want als hij 5 kinderen heeft, kunnen die zowel 1,2,2,2,6 als 1,1,3,4,4 als leeftijden hebben), maar ook 36 (als hij 3 kinderen heeft, met leeftijden 2,2,9 of 1,6,6). M.a.w. als het busnummer 13 was, zou B de leeftijd van A niet te weten kunnen komen op basis van het gesprek.

Busnummers groter dan 13 lukken ook niet: B kan dan nooit de leeftijd van A te weten komen, want er zijn altijd al zeker de mogelijkheden 48 (leeftijd kinderen 1,1,...,1,2,2,2,6 of 1,1,...,1,1,3,4,4) en 36 (leeftijd kinderen 1,1,...,1,2,2,9 of 1,1,...,1,1,6,6).

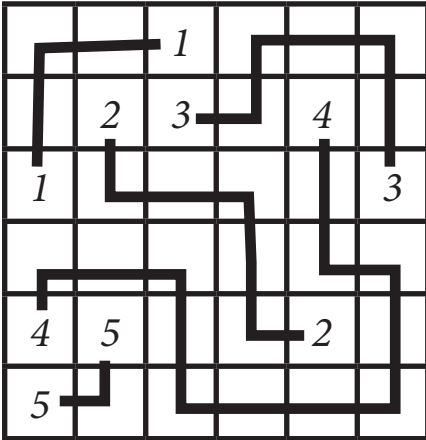
Sudoku's

4	9	6		1		5		
7								8
	8			7	6		4	
		7	5					4
	3			2			5	
2					8	6		
	7		2	9			3	
3								6
		1		6		8	2	7

1			8					
7				1			4	
		9		4	7	3		
9	2	5					7	
	3		1		5		8	
	1					5	6	9
		6	7	5		8		
	7			3				1
					2			7

Flow

Bij dit soort puzzels krijg je een raster waar een aantal cijfers in staan. Elk cijfer komt twee keer voor. De bedoeling is om een lijn te trekken tussen elk paar gelijke cijfers zonder een andere lijn te kruisen. De lijnen moeten ook het raster volgen en door elk vakje van het raster moet een lijn passeren. Een opgelost voorbeeld staat links boven, de rest is aan jou.

1	2	3	5		
2			4		
4					1
	3			5	6
			6		

1	2		2	3
4		3	5	
			1	
			4	5

1			3		
	2		4	5	
	1				
	6				
			2		
			7		
7					5
6		4			3

Binairo's

Het principe is simpel; je hebt een raster waar een aantal 1'en en 0'en zijn ingevuld, het doel is om de rest van het raster verder op te vullen met 1'en en 0'en. Natuurlijk zijn er nog een aantal voorwaarden, zo mogen er maximaal 2 nullen of eenen naast elkaar staan en is het aantal 1'en en 0'en in eenzelfde kolom of rij gelijk aan elkaar. Dan geldt ook nog dat elke rij en kolom uniek is.

	0		0	1		1	
0			0				
	0			0			
							1
	0			0		0	
			1	0		1	1
1	0						1
1	1						

1				1		0	1		1
		0	0		1			1	
1		1				1	0		
	0		1					0	0
				1		1	1		
					1				
	1				0			1	
				1		1	1		
	1			1			1		1
		0			1				

Dankwoordje

Een boekje zoals dit maak je natuurlijk niet alleen en daarom had ik iedereen willen bedanken die heeft geholpen om dit Strakske te maken tot wat het nu is:

Bedankt aan:

- Lot voor de cover
- Niels voor zijn woordje
- Tomas voor zijn indruk van de introdag
- Jorg en Dries voor hun tekstje over de openingsfuif
- Robin voor het verslag van het sporttoernooi
- Michiel VDB om ons kennis te leren te maken met de kunsten van het receptiecrashen
- Konijn voor zijn woordje
- Tiresias voor zijn taalkundig meesterwerk, de column
- Iedereen die mij glijbaantjes heeft aangeleverd
- Niels en Dries om samen met mij hun lijn op te offeren voor de wetenschap
- de werkgroepen PRIME, VVN en Zeus voor hun raadsels
- en natuurlijk mijn volledige redactie voor het opmerken van allerlei fouten en het nalezen van dit Strakske

Ben je zelf vlot met de pen of bezit je enig ander talent dat in 2 dimensies entertainment kan bieden, aarzel dan zeker niet om me te contacteren: mail naar scriptor@wina.ugent.be! Zo kan je misschien helpen de volgende edities van 't Strakske nog beter te maken dat deze. Ook opmerking en/of suggesties zijn altijd welkom.

Zoals voorspeld heeft u deze 42 pagina's aan sens en nonsens verslonden. Het was me een waar genoegen u hiermee te mogen entertainen. Hopelijk heeft u ervan genoten. Graag tot de volgende editie!

Yasser Deceukelier
Scriptor

Gezocht: echte helden die willen vliegen!

Geef twee keer bloed en maak kans op je droomreis.

FULL RANGE OF DIGITAL PRINTING SERVICES

Zwijnaardsesteenweg 219 T (+32) 9 222 55 69
9000 Gent F (+32) 9 221 00 37

✉ info@denobele.be